I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2021/774

ze dne 10. května 2021,

kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní, pokud jde o obsah elektronických registrů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 19 nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ([3]) ukládá členským státům povinnost provozovat elektronické registry povolení udělených hospodářským subjektům a daňovým skladům zapojeným do dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

(2) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ([4]) rozšiřuje použití elektronického systému podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ([5]), který se v současnosti používá pro dohled nad dopravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, o dohled nad zbožím podléhajícím spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté dopraveno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely.

(3) Aby se umožnilo řádné fungování elektronického systému tím, že se zajistí uchovávání úplných, aktuálních a přesných údajů, je nezbytné změnit oblast působnosti článku 19 nařízení (EU) č. 389/2012 tak, aby stanovil informace, které by členské státy měly zadávat do elektronických registrů ve vztahu k certifikovaným odesílatelům a certifikovaným příjemcům, kteří dopravují zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně.

(4) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž určení informací, které by členské státy měly zadávat do elektronického registru, pokud jde o certifikované odesílatele a certifikované příjemce, kteří dopravují zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu zajištění harmonizovaného fungování elektronického systému a usnadnění boje proti podvodům lépe dosaženo na úrovni

([1]) Stanovisko ze dne 29. dubna 2021 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Stanovisko ze dne 27. dubna 2021 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).
([4]) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4.).
([5]) Rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ze dne 15. ledna 2020 o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 43).

Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

(5) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. Vzhledem k omezením stanoveným nařízením (EU) č. 389/2012 nepřesahuje zpracovávání těchto údajů na základě tohoto nařízení rámec toho, co je nezbytné a přiměřené pro účely ochrany legitimních daňových zájmů členských států.

(6) V souladu s článkem 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů ([6]).

(7) Aby se datum použitelnosti tohoto nařízení uvedlo do souladu s datem použitelnosti ustanovení směrnice (EU) 2020/262 o automatizaci dopravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté bylo dopraveno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely na území tohoto jiného členského státu, a aby se členským státům zajistil dostatek času k přípravě na změny vyplývající z tohoto nařízení, mělo by se toto nařízení použít ode dne 13. února 2023.

(8) Nařízení (EU) č. 389/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 19 odst. 2 nařízení (EU) č. 389/2012 se doplňují nová písmena, která znějí:

„l) u certifikovaných odesílatelů odesílajících zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, kteří jsou uvedeni v čl. 35 odst. 8 směrnice (EU) 2020/262, množství zboží podléhajícího spotřební dani, totožnost příjemce v členském státě určení a dobu platnosti dočasné certifikace;

m) u certifikovaných příjemců přijímajících zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, kteří jsou uvedeni v čl. 35 odst. 8 směrnice (EU) 2020/262, množství zboží podléhajícího spotřební dani, totožnost odesílatele v členském státě odeslání a dobu platnosti dočasné certifikace.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 13. února 2023.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2021.

Za Radu
předseda
J. BORRELL FONTELLES

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).